

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117223266
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117223266.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanému: A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. N./X, XXX XX H., o zaplatenie 1 347,51 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 7Csp/309/2017-125 zo dňa 06.05.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Súd žalobu žalobcu zamietla.
II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu úveru, ktorý jeho právny predchodca, ktorým bola Poštová banka, a.s. poskytol žalovanému vo výške 1 750,00 eur na základe zmluvy z 29.11.2010.

Konštatoval, že žalovaný vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku, preto sa prioritne zaoberal tým, či žalobca na súde uplatnil nárok včas.

Z vykonaných dôkazov súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Poštová banka, a.s. a žalovaným, bola pod č. XXXXXXXXXX. dňa 29.11.2010 uzavretá zmluva o úvere dostupná pôžička, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 1 750,00 eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 51,29 eura s termínom konečnej splatnosti 18.09.2016. Listom z 21.10.2014 právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a.s., žalovaného upozornila, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy, pričom bol zároveň upozornený, že pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 463,02 eura. Výzvou zo 06.11.2014 právny predchodca žalobcu úver zosplatnil k 06.11.2014 a žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 1 564,13 eura. Keďže žaloba bola súdu doručená až 10.11.2017, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, žalobu pre premlčanie zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ust. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b), c), na ust. Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 9, § 565, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103.

2. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP. Uviedol, že nárok žalobcu nemôže byť premlčaný. Žalobca úver zosplatnil, čo znamená zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, nie zániku zmluvy. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V danom prípade premlčacia doba podľa žalobcu nezačala plynúť 06.11.2014, ale až dňa 21.11.2014. Predčasná splatnosť síce nastala 06.11.2014, avšak v zmysle čl. 3, II. časti všeobecných obchodných podmienok, bod 3.4. sa pri doručovaní v poštovom styku považujú písomnosti za doručené v 3. deň po ich odoslaní. Z predloženej poštovej obálky vyplýva, že výzva na splatenie úveru bola zo strany právneho predchodcu žalobcu daná na poštovú prepravu 07.11.2014, čím sa dňa 10.11.2014 považovala výzva na splatenie úveru s príslušenstvom za doručenú. Vo výzve bola žalovanému daná paričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Lehota na plnenie uplynula 20.11.2014. Žalobca si teda právo mohol prvýkrát uplatniť až 21.11.2014, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. K premlčaniu by tak došlo až dňa 21.11.2017, po 3 rokoch odo dňa, kedy si žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoj nárok voči žalovanému na súde. Podľa žalobcu tak nárok bol na súde uplatnený včas, žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario).

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 21.11.2019 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

6. Odvolacia argumentácia žalobcu bola v zásade konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a nesprávnom právnom posúdení sporu súdom prvej inštancie. Na odvolacom súde bolo preto posúdiť relevantnosť týchto odvolacích dôvodov.

7. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod, ktorý mal spočívať v tom, že súd prvej inštancie mal dospieť na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom a výsledok hodnotenia nie je v súlade s ust. § 191 CSP vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávnymi sú aj také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, prípadne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery, ku ktorým dospel, sú v súlade so skutkovými zisteniami. V rozhodnutí dal jasné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne a v logickej postupnosti formulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Podrobne sa zaoberal tvrdeniami

skutočnosťami, dôkazmi a námietkami, správne v ich v jednotlivosti, ako aj vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a dospel tak k správne, presvedčivému právne záveru.

Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a k odvolacím dôvodom žalobcu len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva:

10. Zásadná odvolacia argumentácia žalobcu bola založená na tvrdení, že aj keď splatnosť úveru nastala dňa 06.11.2014, svoje právo mohol uplatniť na súde až deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie, ktorá bola žalovanému poskytnutá v písomnosti, ktorou bol žalovaný právne predchodcom žalobcu vyzvaný na plnenie. K tejto odvolacej argumentácii, t.j. nie k plynutiu premlčacej lehoty ako ju identifikoval súd prvej inštancie bolo potrebné vyjadriť sa zo strany odvolacieho súdu.

11. Nesporným je, vzhľadom na spotrebiteľský charakter záväzkového vzťahu, nárok z ktorého bol predmetom konania na súde, že v danom prípade bolo potrebné vychádzať z 3-ročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto zákonného ustanovenia je premlčacia doba 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za deň kedy sa právo môže uplatniť po prvý raz sa považuje deň, keď je možné ho po prvý raz uplatniť na súde. Ide o objektívnu možnosť právo vykonať. Pokiaľ v danej veci vyhlásil právny predchodca žalobcu splatnosť úveru ku dňu 06.11.2014, mal právo nárok vzniknutý zo zmluvy uplatniť na súde. Pre účely premlčania bol rozhodujúcim prvý objektívny okamih, v ktorý tak mohol realizovať pri vyhlásení splatnosti dlhu k 06.11.2014, premlčacia lehota začala plynúť v deň nasledujúci po splatnosti, t.j. 07.11.2014. Pokiaľ žalobca mal za to, že splatnosť nastala až uplynutím dodatočnej lehoty, ktorá bola uvedená vo výzve adresovanej žalovanému, nebol jeho názor správny. Ako bolo uvedené, začiatok plynutia premlčacej doby je viazaný na objektívne daný okamih (keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz). Opačný záver by znamenal, že samotný veriteľ poskytnutím ďalšej lehoty na dobrovoľné plnenie by mohlo začatie plynutia premlčacej doby ovplyvniť. Za situácie, že splatnosť úveru nastala, ako sám žalobca tvrdil, 06.11.2014 premlčacia doba začala plynúť 07.11.2014, uplynula 07.11.2017. Žaloba bola na súd daná 10.11.2017, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, preto správne súd prvej inštancie žalobu pre premlčanie zamietol.

12. Vychádzajúcich z dôvodov, ktoré odvolací súd uviedol, v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, majú za to, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť právny alebo skutkový stav veci odvolacím súdom než ako ho vyhodnotil súd prvej inštancie, rozsudok ako vecne správny, vrátane súvisiaceho výroku o nároku na náhradu trov konania, podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, naopak plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol v zásade nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najprv podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.